

mere Kørsel med Motorvogne eller ved mindre Kørsel med Motorvogne. Kulturen bliver vist i og for sig den samme, og jeg tror, at Landet her har sine særlige Betingelser for, at man maa gaa langsomt frem. Jeg kan ikke give det ærede 3die Medlem for 3die Kreds Ret i, at nu gælder det om at fare og jage af Sted med Automobiler i saa stor Udstrækning som muligt og lade de indskrænkende Bestemmelser fare. Det kan man ikke af Hensyn til det Flertal, som desværre endnu ikke har Raad til at køre med Automobil. Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds ankede i høj Grad over Ændringsforslag Nr. 47, ifølge hvilket Afgiften blev fordoblet, og han nævnede i den Anledning, at Amtsvejspektøren for Præstø Amt havde gjort ham opmærksom paa, at han havde ikke set, at Automobilerne gjorde Vejene nogen Skade. Jeg har al mulig Respekt for denne Amtsvejspektørs Kundskaber og Kendskab til Veje, men det forekommer mig dog, at Udvalget har gjort Ret i nærmest at henholde sig til den Erklæring, der kom fra Amtsvejspektørforeningen, en Erklæring, der gaar i ganske modsat Retning. At Amtsvejspektøren for Præstø Amt ikke har gjort denne Opdagelse, undrer mig for øvrigt, idet ethvert Medlem af dette Ting og overhovedet enhver, der har set hurtigkørende Automobiler hen ad en Vej, straks maa være klar over, at selvfølgelig gør de Skade paa Vejene og en meget betydelig Skade. At de tunge Automobiler gør Skade, er klart, og det indrømmede det ærede Medlem jo ogsaa, men ogsaa de hurtiggaaende gør Skade. Jeg finder det aldeles ikke berettiget at sige, at det er en uforvarlig Fremgangsmaade, at vi vil have en forhøjet Afgift. Jeg maa sige, at den forhøjede Afgift er for saa vidt ganske rimelig, som det er faktisk, at Automobilerne gør Skade paa Vejene, og der, udenfor denne Afgift, som oftest ikke betales noget til Vedligeholdelse af de paagældende Veje, idet de fleste Automobiler ejes af Folk i Byerne, særlig i Forstædernes Villaer, og kun ganske enkelte ejes af Folk paa Landet. Det ærede Medlem sagde, at det var naturligt og billigere for Folk at holde flere af disse Køretøjer. Jeg maa dertil sige, at dette at finde det naturligt, at man holder flere Vogne, tyder paa noget af et Overklassestandpunkt, om jeg saa maa sige. For det er i Virkeligheden ikke saadan i al Almindelighed ganske naturligt. Det er i det hele taget ikke naturligt i Øjeblikket at holde Automobil, det er sjældent, at Folk har Raad dertil, og det er meget

sjældent, at de har Raad til at holde to Automobiler. Men hvis det skulde være det, det ærede Medlem ankede over, at den Mand, der holder to Automobiler, kommer til at betale for meget, fordi der efter vort Forslag betales for hvert Automobil for sig efter den Hestekraft, vedkommende Automobil har, saa var der i og for sig ikke noget i Vejen for, at man slog Hestkræfterne sammen og lod dem være bestemmende for Afgiften. Men i det hele taget er det at holde Automobil og særlig et stort Automobil paa 30, 40, 50 H. K. i den Grad kostbart, at den Afgift, her er Tale om, i og for sig ikke spiller nogen stor Rolle i Forhold dertil. Og naar det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at en Mand med et Automobil paa 50 H. K. maaske kun kører to Gange om Maaneden, og i saa Tilfælde skulde han betale 30 Kr. for hver Gang, saa bliver det virkelig hans egen Sag. Han kunde jo køre noget mere, det er der ingen, der forbyder ham, det synes jeg derfor ikke, at man kan tage meget Hensyn til.

Paa den anden Side staar det ærede 5te Medlem for 3die Kreds (Frandsen), som i sit Ændringsforslag Nr. 21 maaske snarest vil gøre et Tilbageskridt eller i alt Fald vil blive staaende ved den nuværende Ordning. Naar ogsaa Udvalgets Flertal har foreslaaet, at visse Folk, Læger, Dyrlæger, Jordemødre, Amtsvejspektører, som færdes paa disse Veje, skal have Lov til at færdes frit, er det, fordi man har ment, at det ikke alene var i disse Folks, men i hele Befolkningens velforstaaede Interesse, at der hurtigst muligt kunde bringes Lægehjælp eller anden Hjælp. Det er en stor Behagelighed for Folk paa Landet, at Læger og Dyrlæger har Automobil, og at man ikke behøver at hente dem med Hest og Vogn. Man maa nemlig vel erindre, at disse Folk er interesserede i, at ingen kommer til Skade ved deres Kørsel. Enhver kender den paagældende Læges Automobil, og han vil køre forsigtigt, fordi det, i det Øjeblik det gik galt for ham, straks vilde mærkes paa hans Praksis. Saaledes er nu Folk, og det er der ikke noget at sige til. Hvis en Læge kørte Folk i Grøften ved hensynsløs Kørsel, vilde Folk rejse sig imod ham, og han vilde miste sin Praksis og lide økonomisk Tab, saa han skal nok passe paa, og det samme gælder de andre i Bestemmelsen nævnte Personer. Naar man har Folk for sig, som man er vis paa vil køre forsigtigt, tror jeg, at det er rigtigt at have en saadan Bestemmelse, idet man derigennem lidt efter lidt vænner andre